

ΟΠΟΥ Ο ΛΑΟΣ ΝΟΙΩΘΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ὡ σεις κοπέλια τοῦ Μεγάλου Συκοφάντη τοῦ Ἡρόστρατου ποῦ με τὴν ψευτιά καὶ τὴν προστυχιά σας προσπαθεῖτε νὰ τραθήξετε τὸ ταλαίπωρο ρωμαίικο στὸ βόρβορο ποῦ κυλιέστε σεις σὰν τὰ παράσιτα, διαβάστε νὰ διήτε πὼς ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ νοιώθει τὴν Ἀλήθεια, τὴ Μεγάλη καὶ Φωτεινὴ Ἀλήθεια. Ἄρχισε νὰ νοιώθει πὼς ἄλλοι σκοποὶ σὰς ἀναγκάζουνε νὰ τοῦ δείχνετε τὸ στραδὸ καὶ σκοτεινὸ δρόμο. Ἄρχισε νὰ νοιώθει πὼς θέλετε νὰ τὸν ἔχετε σκλάβο καὶ νὰ τὸν ἐκμεταλλέεστε με ὄλα τὰ δυνατὰ σας. Ἄρχισε νὰ νοιώθει πὼς ὁ σημερινὸς τιποτένιος ἀγώνας σας δὲν εἶναι ἀγώνας ἀρχῶν, ἀλλὰ ἀγώνας καταχθονίων σκοπῶν. Τὰ φτ' σας δὲν ἰδρώνει ἂν τὸ ρωμαίικο χαθεῖ. Ὅχι. πεντάρχ δὲ δίνετε γι' ἀφτό, οὔτε γιὰ τὴ γλώσσα του σὰς νοιάζει καθόλου. Ἐσεῖς ἀγωνίζεστε με τέτια πρόστυχα μέσα γιατί βλέπετε ποῦ τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς περνούνε, βλέπετε ποῦ ὁ δουλεφτής ξυπνᾷ κ' ἐτοιμάζεται νὰ σὰς ἐκδικηθεῖ, βλέπετε ποῦ ἡ ὥρα σας σημαίνει. Ἐσεῖς δὲ θέλετε τὸ καλὸ τοῦ ἔθνους, ὄχι! Ἐσεῖς θέλετε ἢ φτωχολογία νὰ βρίσκεται πάντα στὰ σκοτεινά, νὰ μὴ σὰς βλέπει τὸ τί κάνετε καὶ νὰ μὴ εἶναι σὲ θέση νὰ κρίνει τίς πράξεις σας, θέλετε νὰ ἔχετε μιὰ δικὴ σας ἀριστοκρατικὴ γλώσσα τοῦ σαλονιοῦ, ποῦ νὰ μὴ μοιάζει τὴ γλώσσα τοῦ ἐργάτη, κ' ἔτσι νὰ ξεχωρίζετε ἀπ' ἀφτουνούς. Γι' ἀφτό μεταχειρίζεστε ὄλα τὰ πρόστυχα καὶ τιποτένια μέσα, καταφέγγοντας στίς συκοφαντίες καὶ στίς ψευτιές, μιὰ ποῦ δὲν ἔχετε ἄλλα ἐπιχειρήματα φωτεινά.

*

Πρὶν κάμποσο καιρὸ τὸ ἐδῶ Σοσιαλιστικὸ κέντρο ἔστειλε ἕνα φίλο του στὸν «Ἐργατικὸ Σύνδεσμο τῶν ξυλουργῶν» νὰ τοῦς προτείνει νὰ τοῦς γράψει ἕναν κανονισμὸ σύμφωνα με τὰ ἐργατικά τους συμφέροντα καὶ σύμφωνο με τοὺς κανονισμοὺς ποῦ ἔχουν ὁ σύνδεσμοι τῶν ξυλουργῶν στὴν Ἑβρώπη, γιατί ὁ παλιὸς τους κανονισμὸς δὲν ἀνταποκρινόντανε στὰ ἐργατικά συμφέροντά τους. Τὸ προεδρεῖο δέχτηκε τὴν πρόταση καὶ τὸ Σοσιαλιστικὸ Κέντρο τοῦς ἔγραψε ἕνα νέο κανονισμὸ, σὲ μιὰ γλώσσα μιχτή.

Τὴν περασμένη Κεριακὴ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μαζωχτήκανε σ' ἕνα μεγάλο σαλόνι στὸ Πέρα, γιὰ νὰ διαβάσουν τὸν καινούριο κανονισμὸ καὶ νὰ συζητήσουν καὶ ἄλλα πράματα δικὰ τους.

Στὴν ἄρισμένη ὥρα εἶταν ἐρχομένοι ὅλοι καὶ ἡ συνεδρίαση ἄρχισε, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος διάβασε ἕνα εἰσηγητικὸ λόγο καὶ ὁ γραμματέας τὰ πραχτικά τῶν περασμένων συνεδριάσεων, ποῦ γιὰ τὴ γλώσσα

τους δὲν ἀξίζει νὰ κάνουμε δῶ λόγο. Μετὰ τὸ διάβασμα τῶν πραχτικῶν, κάποιος κούτιος, πνέμα ἀντιδρατικὸ, ποῦ καθὼς μοῦ εἶπαν οἱ ἐργάτες, κάνει τὸν πολυῆερο προσπαθώντας νὰ μιλεῖ πάντα μιὰ γλώσσα ποῦ κι ὁ ἴδιος δὲν τὴν καταλαβαίνει, με τὸ σκοπὸ νὰ τὸν θαρρέψουν οἱ ἐργάτες γιὰ πολυγράμματο καὶ νὰ τοῦ δώσουνε τὰ πρωτεῖα (καὶ μιὰ φορὰ τὸ πέτυχε καὶ μπήκε γενικὸς γραμματέας, μὰ γλήγορα τοῦ τὸ ἀφαιρέσανε τὸ ἀξίωμ' ἀφτό γιατί τᾶκανε σαλάτα), σηκώθηκε ἀπάνω κι ἄρχισε νὰ ξεφωνίζει σὰν τρελλός: «Κύριοι, σὰς παρακαλῶ πρῶτα πρῶτα νὰ διαβάσκει ὁ νέος κανονισμὸς. Κύριοι, μάθετε πὼς ὑποσκάπτονται τὰ θεμέλια τῆς ἱερᾶς ἡμῶν γλώσσας. Εἰσεχώρησαν οἱ μαλλιαροὶ ἀνάμεσά μας ἐδῶ, κύριοι! . . .» Ἦθελε κι ἄλλα νὰ πεῖ, μὰ ἀπὸ τὴ μιὰ οἱ σφυριγματιές καὶ οἱ φωνές «ἔξω! ἔξω!» κι ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ φωνές «νὰ ἐξακολουθήσει!» τὸν ἀνάγκασαν νὰ σωπάσει καὶ νὰ γκρεμιστεῖ ἀπὸ κεῖ.

Τότες παίρνει τὸ λόγο ἕνας ρωμὸς λεβέντης, ὁ πρὶν πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἀγᾶ μπένης καὶ κάνει τὸν κούτιο ἀφτόν νὰ ξεπορτιστεῖ πὺς γλήγορα μ' ἀφτὰ τὰ λόγια «Ἐοὺ σῶπα, σὲ ξέρουμε τί πάστα εἶσαι!» Ὑστερα ἄρχισε: «Ἀδερφοί, ἀκοῦστε με μιὰ στιγμή. Θι σὰς ρωτήσω, ἐμεῖς γιατί μαζεφτήκαμε δῶ πέρα; Ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς μας; Μαζεφτήκαμε νὰ κοιτάξουμε με τί τρόπο πρέπει νὰ διαφεντέθουμε τὰ ἐργατικά μας συμφέροντα: ἄλλοῦ οἱ κεφαλαιοῦχοι προσπαθούνε νὰ μᾶς ἐκμεταλλεῦτον με ὄλη του: τὴ δύναμη, καὶ ρίχνουν ἀνάμεσά μας διάφορες ἰδέες μαλλιαρικές, προπαγανδιστικές, σοσιαλιστικές, θρησκευτικές, γιὰ νὰ τρωγώμαστε ἐπίτηδες καὶ νὰ φίνουμε κατὰ μέρος τὰ συμφέροντά μας. Ὁ καθένας μας, κύριοι, πάει στὸ σπίτι του τὸ βράδι πεινασμένος καὶ πότε βρίσκει ψωμί καὶ πότε δὲ βρίσκει, κ' ἔτσι ὑποφέρουμε καὶ μεῖς καὶ τὰ παιδιὰ μας. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τρώμε τὸν ἄφτό μας, σὰν τᾶτσάλι ποῦ τρίβεται μ' ἕνα κομματι ἀτσάλι. **Κεῖνοι ποῦ βρίζουνε τοὺς μαλλιαροὺς, κεῖνοι ποῦ δὴθεν ὑπερασπίζονται τὴ γλώσσα μας, κεῖνοι ποῦ λένε πὼς κινδυνέβει ἡ θρησκεία μας, κεῖνοι ποῦ βρίζουνε τὸν καθένα ποῦ θέλει τὸ καλὸ μας** καὶ τὸν λένε προπαγανδιστὴ καὶ σοσιαλιστὴ καὶ δὲν ξέρω τί, ἔχουνε, ἀδερφοί μου, ἄλλους σκοποὺς, **κεῖνοι εἶναι οἱ ἐκμεταλλεφτές μας**, ἔχουν λόγους δικούς τους συμφεροντολογικοὺς λόγους πολιτικούς, κομματικούς κτλ.

Ἐμεῖς, ἀδερφοί, δὲν πρέπει νὰ κοιτάξουμε ἀφτουνούς, ἐμεῖς πρέπει νὰ διοῦμε τὰ χάλια μας, νὰ ἐξετάσουμε ποῦ εἶναι πρῶτα τὸ συμφέρο μας, τὸ ψωμί μας, ἡ ζήση μας, καὶ νὰ φίνουμε τὰ γλωσσι-

κά, τὰ θρησκευτικά, τὰ μαλλιαρικά καὶ τὰ δὲν ξέρω ποιά. Δὲ σὰς λέγω, ἐγὼ πρῶτος θὰ χτυπήσω κείνον ποὺ θὰ καταλάβω πῶς στᾶλήθεια πολεμάει τὴ γλώσσα μὲς καὶ θέλει τὸ κακὸ μὲς μὰ τέτιο πρᾶμα δὲ βλέπω γιὰ τὴν ὥρα ποῦθενὰ καὶ μὴ πλανιέστε ἀδελφοί!»

Ἄπο παντοῦ χειροκροτήματα καὶ ξεφωνητά : «Μπράβο, μπράβο! Σωστά, πολὺ σωστά! Μπράβο!»

Τὶ λέτε, σ' ἀρτὰ, κύρ Μιστριώτη καὶ σεὶς κοπέλια του ;

Τὰ λόγια ἀρτὰ βγήκανε ἀπὸ τὰ βάθια τῆς ψυχῆς ἐνδὸς ρωμοῦ, ἐργάτη μαρκακοῦ, ποὺ ἔνοιωσε τὴν Ἀλήθεια!

«Οὐαὶ ὑμῖν!» εἶπεν ὅλο τὸ ἔθνος νοιώσει τὴν ἀνίκητη ἀφτὴ Ἀλήθεια.

Πόλη

ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

Ο ΜΑΛΛΙΑΡΙΣΜΟΣ

Δεύτερο «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» = «Θυμήσου με, Ἀφέντη, σὰν ἔρθῃς στὰ πράματα.»

Τρίτο «Τὰς κεφαλὰς κλίνατε» = «Κάτω τὶς κοῦτρες σας.»

Τέταρτο «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο» = «Καὶ ἡ κουβέντα ἔγινε κρηιάς.»

Πέμτο «Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος» = «Κωσταντῆς Παλιοκουβέντας.»

Ἑξτο «Ἡλέκτρα» = «Κεχρημάρα.» — **Ἑβδομο** :

Εἶναι τὰ ἑπτὰ «θανάσιμα ἀμαρτήματα.»

Τὸ πρῶτο δὲν τᾶγραφα στὸν ἀπάνου πίνακα. Ἄφτο θὰ τὸ πῶ μὲ δυὸ λόγια.

Σὲ μιὰ φιλολογικὴ ἐσπερίδα, στὸ φτωχικὸ μου στὸ Βαφεοχώριο τοῦ Βοσπόρου, κάπου ἐκεῖ κοντὰ ποὺ ἔχει τὸ ἐξοχικὸ του μέγαρο ἢ κορυφὴ ἢ περήφανη τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ μεγάλος μᾶς καὶ Σεβαστὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Τρίτος, φιλοξενούσα μιὰ βραδιὰ τὸν ἀξέχαστο φίλο, τὸ Ζητουιάντη. Ἐπεσε στὴ μέση τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, καὶ ὁ μπακρίτης δὲν ξέρω πῶς τοῦ βουλήθηκε καὶ βάλθηκε μὲ τὰ σωστά του μὲ τοὺς μαλλιαροὺς, ποὺ τοὺς πέρασε ἀπ' τοῦ σκυλιοῦ τὴν οὐρά. Τοῦ παρατήρησα πῶς ἀφτὸ τὸ ζήτημα μοῦ κάνει κακὸ, πῶς προτιμῶ ὕστερα ἀπὸ ἓνα φαγὶ ἓνα καλὸ κομμάτι μουσικῆς, ἀπὸ ὅλες τὶς θεωρίες περὶ μουσικῆς. καὶ ἓνα καλὸ ποίημα ἀπ' ὅλες τὶς γλωσσικὲς θεωρίες.

Καὶ διάβασα μιὰ μετάφραση τοῦ «χυνωπωριάτου τραγουδιοῦ» τοῦ Μποντελέρ ποὺ εἶχα μεταφράσει ἐκεῖνες τὶς μέρες. Μὲ χειροκρότησαν. Κατόπι ὁ Ζητουιάντης ἀπάγγειλε δυὸ δικά του ποιήματα. Μιὰ δεσποινίδα — ποὺ δὲν ξέρω ἂν ἔχω σήμερα τὸ δικαίωμα νὰ μνημονέψω τὸνομά της καὶ ποὺ ἔχει γραμμέ-

να πολὺ ὁμορφους στίχους καὶ πεζὰ στὴ δημοτικὴ — στρογγύλενε τὰ μάτια της καὶ μὲ τὴν ἀφέλεια τοῦ φύλου της εἶπε :

— «Μὰ, κύριε Ζητουιάντη, ἐσεὶς ποὺ καταφέρεστε, εἶστε πὺδ μαλλιαρὸς ἀπὸ τὸ μαλλιαρὸ μᾶς τὸν Ἀμφιτρούωνα.»

— «Ὅχι δά, ἐγὼ εἶμαι δημοτικιστῆς, ἐγὼ δὲν ἀναγνωρίζω Ψυχάρηδες, Πάλληδες καὶ Νουμάδες. Ἄφτοι καταστρέφουν τὸν Ἀγῶνα μᾶς. Ἄλλο μαλλιαρὸς καὶ ἄλλο δημοτικιστῆς!»

— «Καὶ τὰ σύνορα; — ! ! ! !

Ἐγὼ μὲ σουρτίνα : Ψυχάρης, Πάλλης, Ἐφταλιώτης ! Τοὺς ἀναγνωρίζεις; — μαλλιαρὸς — τοὺς ἀρνιέσαι; δημοτικιστῆς !

Καὶ γράψε 8, τι θές.

Καὶ μὲ τὴν ἴδια λογικὴ, γιὰτὶ ἡ λογικὴ εἶναι μιὰ καὶ ἀδιαίρετη, συζητήθηκε στὴ Βουλὴ τῆς Ἀθήνας τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ὡς ἐπιχειρήματα καὶ βάση εἶχε τὶς ἑπτὰ ψεφτιές ποὺ ἀνάφερα.

Οἱ μαλλιαροὶ βουλευτῆς δὲν καταδέχτηκαν νὰ βροντοφωνήσουν πῶς αὐτὰ εἶναι ψεφτιές. Ἄπ' τοὺς καθαρεβουσιάνους δὲ βρέθηκε κανένας εὐσυνειδητος γιὰ νὰ ρωτήσῃ ποὺ καὶ ποῖος μαλλιαρὸς τᾶγραφε ἀφτὰ.

Κ' ἔτσι πάει λέοντας !

*

Χωρὶς ἀφτὴ τὴν κατάπτωση τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας θὰ προσκαλοῦσα ὅλους τοὺς δημοτικιστῆς τῆς Πόλης νὰ διοργανώσουμε μιὰ μεγάλη γιορτὴ γιὰ τὸ μεγάλο θρίαμβο τοῦ ἀγῶνα μᾶς. Γιατὶ, θαρρῶ, νᾶναι θρίαμβος νὰ σὲ τρομάζουν Πατριαρχάδες καὶ Μεγάλοι Ἀρχοντες Μιστριώτες καὶ νὰ ἐπικαλοῦνται τὶς μπαγιονέτες τῆς Πολιτείας γιὰ νὰ υπερασπίσουν τὶς ψεφτιές τους. Μὰ ἔλα ποὺ ἡ σαπίλα τους εἶναι τέτοια ποὺ μόλυνε τὴν ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ἀφτὸ μᾶς κάνει ἐμᾶς τοὺς δημοτικιστῆς, ἐμᾶς τοὺς μαλλιαροὺς, ἐμᾶς τοὺς πουλημένους, νὰ κλαῖμε καὶ νὰ μὴν ἔχουμε ὄρεξη γιὰ πανηγύρια, γιὰτὶ πο-νοῦμε τὸ Ἔθνος μᾶς.

Πόλη 2 ΙΙΙ 911.

N. ΑΜΟΥΡΓΙΑΝΟΣ

BIBLIOPOLION

Α. Χ. ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ

LIVRES D' OCCASION

Ἰδρυθὲν τῷ 1889 ὁδὸς Σταδίου — 34

Ἄλλα σας τὰ βιβλία, ἐπιστημονικὰ καὶ μὴ, θὰ εὐρηθε λακουργῆ καὶ μεταχειρισμένα εὐθηνά. Κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεάν. ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ βιβλία καὶ βιβλιοθήκαι.